

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Άραγε, πόσο ξεχασμένη αρετή είναι η ευγένεια και πόσο αδικημένη αξία η αλληλοβοήθεια;

Πόσο δύσκολη είναι η γενναία επιλογή που αψηφά το φόβο και τις πεποιθήσεις των άλλων;

Η συγγραφέας και εκπαιδευτικός, Αγγελική Μάνου, έρχεται στις εκδόσεις Υδροπλάνο, με ένα ιδιαίτερο και προσεγμένο στην λεπτομέρεια παραμύθι, να μας θυμίσει όλα όσα στο πέρασμα του χρόνου ξεχάσαμε ή μας ξέχασαν! Μια ιστορία γραμμένη με ευθύνη και αγάπη για το παιδί. **«Η Νεράιδα Ευγενία και το Τζίνι Βοηθεία!»**, σε εικονογράφιση Λιάνας Δενεζάκη, σας υπόσχονται ένα μαγικό αναγνωστικό ταξίδι!

Φίλοι μου αγαπητοί,

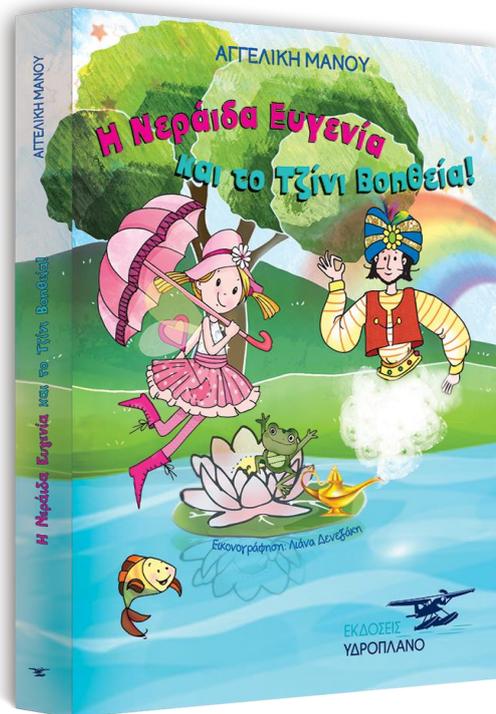
*η ιστορία μου αυτή
έχει τόσα να σας πει:*

*για την αγάπη στην καρδιά,
της καλοσύνης τη ματιά
που όλα τα κακά σκορπά.*

*Την ευγένεια μες στην ψυχή,
την θέληση τη δυνατή
και τα καλά που προκαλεί.*

*Τους φίλους μας να έχουμε,
μα πάντα να προσέχουμε.*

*Γιατί μαθαίνουμε πολλά
αν έχουμε τα μάτια μας
συνέχεια ανοιχτά!*

Λίγα λόγια για τη συγγραφέα

Η Αγγελική Μάνου γεννήθηκε στην Άρτα αλλά ζει κι εργάζεται στην Αθήνα. Είναι Νηπιαγωγός, Διδάκτωρ & Διπλωματούχος Πανεπιστημίου Αιγαίου, μέλος της Γυναικείας Λογοτεχνικής Συντροφιάς και του Κύκλου του Ελληνικού Παιδικού Βιβλίου και υπηρετεί στη Δημόσια Εκπαίδευση. Έργα της: «Διαπολιτισμική Συμβουλευτική στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση», εκδόσεις Παπαηλιού. Παραμύθια: «Η Νεράιδα Ευγενία και το Τζίνι Βοηθεία!», «Ο παππούς και η γιαγιά θέλουνε μια αγκαλιά», εκδόσεις Υδροπλάνο, «Τα ανάποδα Χριστούγεννα του Λεωνίδα», Εκδόσεις The Book Project. Διηγήματα: «Απόδραση των Χριστουγέννων», μέρος του συλλογικού έργου «Επιβάτες των Χριστουγέννων», «Μια φορά κι έναν καιρό ήρθε Πάσχα με κορωνοϊό», μέρος του συλλογικού e-book, «Μέρες γιορτής σε καραντίνα», εκδόσεις Υδροπλάνο. «Το βιβλίο στο ταγάρι», μέρος του συλλογικού έργου «Συντροφιά μ' ένα βιβλίο», Εκδόσεις Ελληνοεκδοτική. Ποιήματα: «Κορδέλα ΕΙΡΗΝΗΣ», μέρος του συλλογικού έργου «Ποιητικό Λεύκωμα: Γιορτή της Ποίησης 2022», Εκδόσεις Κέφαλος.

Πιστεύει πως «η ζωή, όχι μόνο των παιδιών αλλά και η δικιά μας, είναι γεμάτη ιστορίες και εικόνες σαν αυτές των παραμυθιών, που ζωντανεύουν, κι άλλοτε είναι πιο ξέθωρες ενώ άλλοτε ζωηρεύουν, ανάλογα με τα βιώματα και τα συναισθήματά μας».